
AWOL - Časopis za socialne študije. Leto 1 (1995), št. 1-2. Izdaja YHD, Društvo za teorijo in kulturo hendikepa. 242 str.

Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da je *Socialno delo* končno dobilo konkurenčno revijo z naslovom *AWOL, Časopis za socialne študije*. V upanju, da smo priče dogodkom, ki bodo v Sloveniji začeli bolj diferencirano in hitreje reflektirati polje socialnega, si oglejmo, kaj prinaša prva številka novega časopisa. Že na prvi pogled je mogoče ugotoviti, da ne poskuša ustvariti zgolj ravnotežja med teorijo in prakso, temveč se zavzema za teoretsko prakso, ki omogoča tako teoretsko refleksijo realnosti kot njeno spremembo. Časopis postreže najprej z besedami znanih levičarsko in antiinstitucionalno usmerjenih teoretikov (Foucault, Derrida, Rorty), nato pa se poda med slovenske teoretike in praktike teorij hendikepa (Dušan Rutar, Tanja Bečan, Elena Pečarič, Zora Rutar Ilc, Josip Šerbetar, Valerija Janhar Černivec). Napočil je torej čas, da začnejo ljudje z izkušnjo hendikepa sami raziskovati in pisati o svojih izkušnjah. Revija prinaša tekste ljudi, ki se solidarizirajo z izkušnjami izključevanja, ki so posledice diagnoz, obenem pa prinaša tekste tistih, katerih teoretska produkcija in praktična akcija izhajata iz lastnih izkušenj doživljanja procesov izključevanja. Revija izdaja YHD - Društvo za teorijo in kulturo hendikepa, ki je eno najaktivnejših uporabniških skupin pri nas. Tisto, kar mu še manjka, je številčnost za gibanje, ki bi poleg teoretske produkcije skupini ljudi z različnimi prizadetostmi prinesla tudi neposredno moč. Z besedami urednika AWOL-a: »Svoje dostojanstvo namreč lahko ohranimo le tako, da gradimo teorijo prakse, ali drugače rečeno, na trdna tla se lahko postavimo samo tako, da prakticiramo teorijo« (str. 215).

Teksti prve številke se gibljejo med demarkacijskimi točkami, ki verjetno zaznamujejo polje novega časopisa: analize moči, kritike znanosti, ki so pripeljale k razvrščanju ljudi na sposobne in nesposobne, teorije hendikepa in telesa. Teorije analize moči lahko apliciramo tako na delovanje posameznih institucij kot na družbeno strukturo, ki temelji na izključevanju. Te analize nam med drugim pojasnijo abivalenten odnos posameznikov do današnjih institucij, v katerih zasledimo tako diskurz ljubezni do gospodarja kot masovno željo, ki je posledica pomanjkanja samorefleksije in samoraziskovanja. Institucije pa imajo svoje napajališče nikjer drugje kot pri psihologiji, katere imanentni elementi so od samih začetkov prav evgenične strategije razvrščanja državljanov in državljanek, ki so znanstveno utemeljile izključevanje. Vštric s kritiko psihologije gre logično tudi kritika povelečevanja inteligenčnih testov, ki od svojega nastanka na začetku stoletja strežejo utrjevanju normativnega reda.

Ena najboljših aktualnih analiz v AWOL-u je analiza položaja zdravnikov, ki si analogno s svojim statusom v moderni zgodovini od časa šolske medicine pridržujejo privilegiran položaj. Vsi poznamo slogan, da ima država pač take politike, kot si jih zasluži. To geslo se navadno začne ponavljati v času slabih družbenih razmer, korumpiranosti političnih struktur in vsesplošnega socialnega nezadovoljstva. Skratka, takrat, ko je vsakomur jasno, da navaden človek ne more vplivati na delo politikov, politiki pa računajo prav na to. Ko preberete članek Tanje Bečan, boste vedeli, da je gornji slogan zastarel, saj imamo v resnici danes v

Sloveniji predvsem zdravnike, kakršne si zaslužimo. Vendar pa tudi ta cinična pozicija ne zdrži današnjih zahtev po spremembah. Kakršna je, nas sili namreč v nedejavnost, ki je v nasprotju s pozicijo subjekta, ki se odloči za anarhistični boj, za teoretsko prakso in politično akcijo obenem.

Avtorice in avtorji torej namesto razsvetljenega rasizma predlagajo dejavni boj za kulturo hendikepa, ki zahteva take pogoje za običajno življenje, ki bodo

ljudem s primanjkljaji omogočili enakovreden položaj. Če je hendikepiranost socialna kategorija, jo je namreč mogoče bojevati le na polju socialnega.

V imenu uredništva *Socialnega dela* ob tem dogodku izrekam čestitke uredništvu AWOL-a, ki ga sestavljajo Dušan Rutar, Elena Pečarič, Klavdija Poropat in Emil Bohinc.

Darja Zaviršek

312) samo tako, da prakciziramo teorijo» (str. 12).
 receno, na trdnih in se lahko postavimo
 gradimo teorijo, prišle, ali drugače
 svo namreč lahko obratujemo je tako, da
 dani uredba AWOL-a svoje dostojan-
 pristala tudi neopredno moč. V bes-
 skupini ljudi z različnimi prihodnostmi
 gibanje, ki bi poleg teoretske produkcije
 kar mi se manja, je število, ki se
 jim uporabnih skopu pri nas. Telo,
 kulture hendikepa, ki je eno najaktivnej-
 Rvijo izdaja YHD - Društvo za teorijo in
 klični doživljani procesov izključevanja.
 praktična skopja izhajata iz izsnih iz-
 listih, kar njih teoretska produkcija in
 ledice diagnoz občini pa prinaša teore-
 tako z izkušnjami izključevanja, ki so po-
 Rvija prinaša teoreti ljudi, ki se solidari-
 raziskovati in pravi o svojih izkušnjah.
 začajo ljudje z izkušnjo hendikepa sami
 bar (črnice). Napačni je torej čas, da
 Zora Rutar, Dr. Josip Čerčič, Valerija Jan-
 (Dušan Rutar, Tanja Bočan, Elena Pečarič,
 ške koretike in praktične teorije hendikepa
 da, Rvijo), nato pa se poda med slove-
 nametnih teoretikov (Foucault, Derr-
 zmanih levčarjevo in antiinstitucionalno
 do. Časopis postreže najprej z besedami
 refleksijo tečnost kot njeno spremem-
 teško prakso, ki omogoča tako teoretsko
 orfo in pralno, temveč se razvema za to-
 poskusa uveriti zgolj zavore, ki med to-
 prvi pogled je mogoče ugotoviti, da ne
 naša prva števila novega časopisa. Če na
 trini pojte socialnega, si ogledimo, kaj pri-
 kačni boji diferencirano in hirtuje teob-
 priče dogodkom, ki bodo v sloveniji
 za socialne študije. V upanju, da smo
 tedno revijo z naslovom AWOL, Časopis
 socialno delo končno dobilo kon-
 je je ugotovimo, da je